

i·win
icons

National Gallery of Macedonia

06-21.12.2007

Multimedia Center Mala stanica

IRWIN ICONS

Curated by Gorancho Gjorgjievski

ОБРАЗИ И ДВИЖЕЊЕ

001 - премин.

Во редот на елементарните форми присушти на скоро секоја религиозна култура е култната поворка. Оттаму таа потоа станува неодминлив дел и од идеолошките ритуали на секуларните општества, се разбира со видоизменета семантика. Несличното подобие на апсолутното инсталирано (вградено) во колективен гест истапување, на движење надвор од некоја прагматична, односно делнична маршрута, теба да го потенцира надисторискиот контекст во кој се става не само култниот предмет, ниту само секој учесник поединечно, туку целото собитие како преобразувачки рбет на универзумот, на сето видливо и невидливо, кое станува едно во благодатната синхронизација со Двигателот. Во таа смисла, на примарно ниво, религиозните поворки означуваат сообразување со вечното, апсолутното. Имено затоа на соборното движење, како формален чинител и дијалектички акцент, секогаш му парираат култен предмет или група предмети кои упатуваат на божественото, совршеното, тоталното. Во примитивните религии тоа се најчесто анимистички амајлици или образи на предците кои се деифицирале преку преминот во оностраниот живот, без оглед на конкретниот есхатолошки концепт. Кај нив култните поворки ја имаат функцијата на мост или контакт со покојните од онаа страна на вечната егзистенција.

Во поразвиените религиозни култури, литијната поворка или процесија, која зема повеќе функции и е неразделен сегмент од светотанскиот живот на религиозната заедница, го разгранува своето присуство како означител на личното уподобување кон Прволикот и кон неговите натприродни атрибути. Во крајната символичка инстанца процесијата е премин. Кај јудео-христијанските традиции таа својот архетип го има во старозаветната библиска Пасха.

010 - движење.

Метафизичкиот премин во процесот на образување на светотанските чинови ја задржал својата доминантна улога. При мистириониот на крштавањето, влегувањето во Црквата, се извршува трикратен опход околу купелот во кој се потопува новокрстениот. Исто трикратно движење околу брачната трпеза се случува и на чинот на венчавањето. На светата Литургија се прави најпрвин мал вход, мала процесија со светото Евангелие како икона Христова, а потоа и голем вход, голема процесија со светите дарови, кои се неслично подобие на телото и крвта Христова. Во чинот на погребението, како паралела на иконите кои се носат пред ковчегот на покојникот, самото тело на покојниот е икона на преминот кон вечниот живот во Небесното Царство. Сите овие примери укажуваат на фактот дека културата на литиите или процесиите во контекст на христијанската вера се темели на две премиси: движење и икона.

Движењето е остварено, како што веќе рековме, преку трикратен опход или трикратно пеење на определената химна во поворка, химна која и самата се нарекува Трисвета Песна. Бројот три ја означува плуромата, совршеноста на единството на почетокот и крајот во Бог Троица. Почетокот и крајот стануваат релативни во допирот со Беспочетниот и истовремено Бескрајниот.

Иконопочитувањето и воопшто култната примена на иконата се врзува за теологијата на боговплотувањето. Синот Божји, Кој е една суштина со Отецот, ја зеде на себе човечката природа и се роди како Човек, за да не повика кон обожување. Тоа е првиот премин, првата надисториска процесија. Со неа Бог ни даде можност да учествуваме во вечноста. Во времето пред тоа, пред воплокувањето Христово, Бог, кој е без форма или тело, не можеше да биде изобразен. Не беше возможна икона Божја пред вочовечувањето на Синот Божји. Но, потоа, кога Христос ни се јави како Богочовек, преку литијата на спасителната мисија, иконата, како неслична сличност, како неслично подобие, во целост ни го открива личното присуство на Бога во светот. Според зборовите на отец Павел Флоренски, иконата е прозорец низ кој вечното му се открива на историското. Низ кој бесмртното го допира минливото. Како афирмација на таа стварност во рамките на живата литургиска еологија се артикулира феноменот на литијата, т.е. процесијата како подвижна икона и како икони во движење. Таа не е просто поворка или стихија која со себе носи свештени предмети од точката А до точката Б. Литијата е собитие во кое носителот и носеното, двигателот и движеното, се поистоветуваат низ ипостасно единство. Реалното учеството на изобразливиот Логос ги преобразува личните логоси на членовите на процесијата чинејќи ги дел од благодатното присуство на вечноста во времето.

100 - димензии.

Според православната теологија на иконата, почитта кон ликот (образот) се однесуваат на прволикот (личноста). Иконопочитувањето не е обожување на материјата, туку обожување на Создателот на материјата, Кој заради нас стана материја,

за да го изврши нашето спасение преку материјата. Преку боговплотувањето материјата е носител на благодатта, првенствено преку личноста на Богочовекот Христос, воплотениот Логос Божји, а потоа и преку оние врз кои се простира, односно кои го при-
маат откровението на божествените енергии од најситното зрнце прашина до целиот космос, од виртуозните димензии на Светите тајни до простото служење на најмалиот Христов сродник. Прославувањето на празникот на светите икони како победа на Пра-
вославието востановено на Седмиот Вселенски Собор нема само литургиска, ниту само политичка конотација. Тоа е првенствено празник на почитувањето на материјата како светост. Наспроти сите дуалистички теории, преку иконата како печат на богов-
плотувањето, материјата како божествена ракотворба се прославува како света. Ако Бог на крајот од креативниот шестоднев посведочи дека сè е навистина убаво, со реставрацијата на иконопочитувањето и човекот ја откри за себе и во себе таа убавина. Естетиката и онтологијата кои во Бог Троица неразделно и неслано предвечно егзистираат, преку иконата и за човекот стануваат едно. Нема естетика надвор од онтологијата, ниту онтологија надвор од естетиката. Она што постои е убаво. Она што е убаво, тоа постои. Грдото, како и злото немаат онтолошки реалитет, тие се отсуство на битието.

Кога во 843-тата година конечно беше разобличена и осудена иконоборечката ерес, императорката Теодора ја прослави победата на Православието со свечена литија во храмот на Пресвета Богородица - Влахерна. Несекојдневна поворка со импери-
јален украс и богатство. И над секоја убавина, светите икони, прозорците низ кои вечноста со својот божествен прст го допира времето и го овечносува!!!

Митрополит Методиј Златанов

IMAGES AND MOVEMENTS

001-cross over

Indoors the order of the elementary forms, accessible to every religious culture, subsists the cult of procession. Thence befits as inescapable part of the ideological rituals of every secular society, emphatically with altered semantics. Dissimilar likeness of the absolute, installed (built) inside the collective gesture a drawing near of movement, beyond certain pragmatic, explicitly a weekday route, supposed to emphasize the over-historical context fitting where not only the cult subject, nor every participant individually but the whole co-being as a transforming spine of the universe of everything that is visible and invisible, becoming one in the divine synchronization of the Propellant. Hence, on primary level, the religious processions denote compliance to the everlasting, the absolute. Namely, on the catholic movement, as formal determinant and dialectical stress, counters always cult subject or group of subjects that move towards the divine, perfect, total. In the primitive religions they are usually animistic talismans or images of the ancestors deified through the cross over to the other side life, regardless the particular eschatological concept. There the cult of processions bares the function of a bridge or contact with the departed from that side of the everlasting existence.

At more developed religious cultures, festive processions or procession, undertaking more functions moreover representing inseparable segment of the Holy-sacramental religious community life, branches its presence as marker of the personal adaptation to the Prime-image and towards his supernatural attributes. Within the ultimate symbolic instance the procession transpires a cross over. At Judaist-Christian traditions it has its archetype inside the old testimonial biblical Pasha.

010-movement

The metaphysical cross over, in the generation process of the Holy-sacramental ranks, preserved its dominant role. During the Sacrament of Baptism the Church enter; three times circling is performed around the Baptismal font, where the new baptized is soaked. The equivalent three time movement around the wedding table performed during the act of wedding. On the Holy Liturgy, firstly it is made a Small Entrance small procession with the Holy Gospel as the icon of Christ, then the Great Entrance, big procession with the Holy Gifts, dissimilar likeness of the Body and the Blood of Christ. In the act of burial, as the parallel to the icons carried before the coffin of the departed, the very body of the departed represents icon of the cross over towards the eternal life in the Heavenly Kingdom. All these examples designate the fact that culture of the festive procession or the processions in the context of the Christian faith is based on two premises: movement and icon.

The movement is performed as we have already mentioned, through the three times circling or three times sing of the certain hymn in the procession, Hymn itself called Three-holy Song. The number three symbolizes the plerome, the perfection and the unity of the beginning and the end of the God Three. The beginning and the end become relative in the touch of the Begin-less One at the same time the Everlasting One.

The Primeval deification and generally cult appliance of the icon is bounding to the theology of God-incarnation. The Son of God, Who is one essence with the Father, undertook upon Himself the human nature and was born as Man, to call us all towards the deification. It is the first cross over, the first over-historical procession. Through which God gave us opportunity to participate in the eternity. In the time before that, before the incarnation of Christ, God Who is without form or body, could have not been depicted. It could have not been possible icon of God before the Man-creation of the Son of God. Nonetheless, then when Christ appeared as Theanthropic, throughout the festive procession of the savior mission, the icon as dissimilar similarity, as dissimilar likeness, completely reveals the personal presence of God in the world. According to the words of father Pavel Florenski, the icon is window through which the eternal reveals the historical. All through the immortal touches the transitory. As affirmation of that reality the phenomenon of the festive procession within the frames of the living liturgical Eology the phenomenon of festive procession is articulated, i.e. procession as moving icon and as icon in moving. It is not bare procession or natural element, inner baring sacred things from point A to point B. The festive procession corresponds to co-being where the carrier and the carried, the propellant and the moved, are identified through Hypostatic unity. The real participation of the Depicting Logos transforms the personal logos of the members of the procession making them part of the divine presence of the eternity in the time.

100-dimensions.

According to the orthodox theology of icon the veneration of the figure (image) refers to Fore-image (personality). The icon-veneration is not bare worship of the substance; however worship of the Creator of the substance, Who merely for us became substance to conclude our salvation all through the substance. Right through the God-incarnation the substance is the carrier of the grace initially all through the personality of the Theanthropic Christ, incarnated Logos of God, subsequent to and over the ones that are allotted explicitly who receive the revelation of the divine energies from the tiniest morsel of dust to the whole Cosmos, from the virtuosity dimensions of the Holy Sacraments to the bare servicing of the smallest kin of Christ. Celebrating the feast of the holy icons as the victory of the Orthodoxy established on the Seventh Ecumenical Council bares not only Liturgical nor only political connotation. It is formerly feast the substance worshiped as holiness. Contrary to all dualistic theories, all through the icon as hallmark of the incarnation, the substance as divine handcraft is celebrated as holy. If God at the end of the creative six-day testimonies that everything is really beautiful, by means with restoration of the icon-veneration and the man revealed for Himself and in Himself the very beauty. The Aesthetics and Ontology which in God Three inseparable and untied before-time exist, right through the icon and for man turn in one. There is no Aesthetics out of Ontology, or Ontology out of the Aesthetics. What exists is beautiful. What is beautiful exists. The hideous and the evil have not ontological reality; they are absence of the being.

When finally in 843 the iconoclastic heresy was denounced and condemned, the empress Theodora celebrated the victory of the Orthodoxy with solemn festive procession in the Temple of the Most Holy Theodokos-Vlaherna. An infrequent procession with imperial adornment and fortune. Furthermore over every beauty the holy icons, the windows through which the eternity affect, with their divine touch, they contact the time and make it eternal.

Bishop Metodij Zlatanov

Procession, 2006
photo: Igor Andjelic

*At the shoot of the Procession, 2006,
Marko's Monastery, near Skopje*

photo: Darko Bashevski

Exhibition installation

photo: Robert Jankuloski

Corpse of Art , 2003

photo: Jesko Hirschfeld
courtesy: Galerija Gregor Podnar

Exhibition installation

photo: Robert Jankuloski

Icons (Was ist kunst Makedonija), 2007

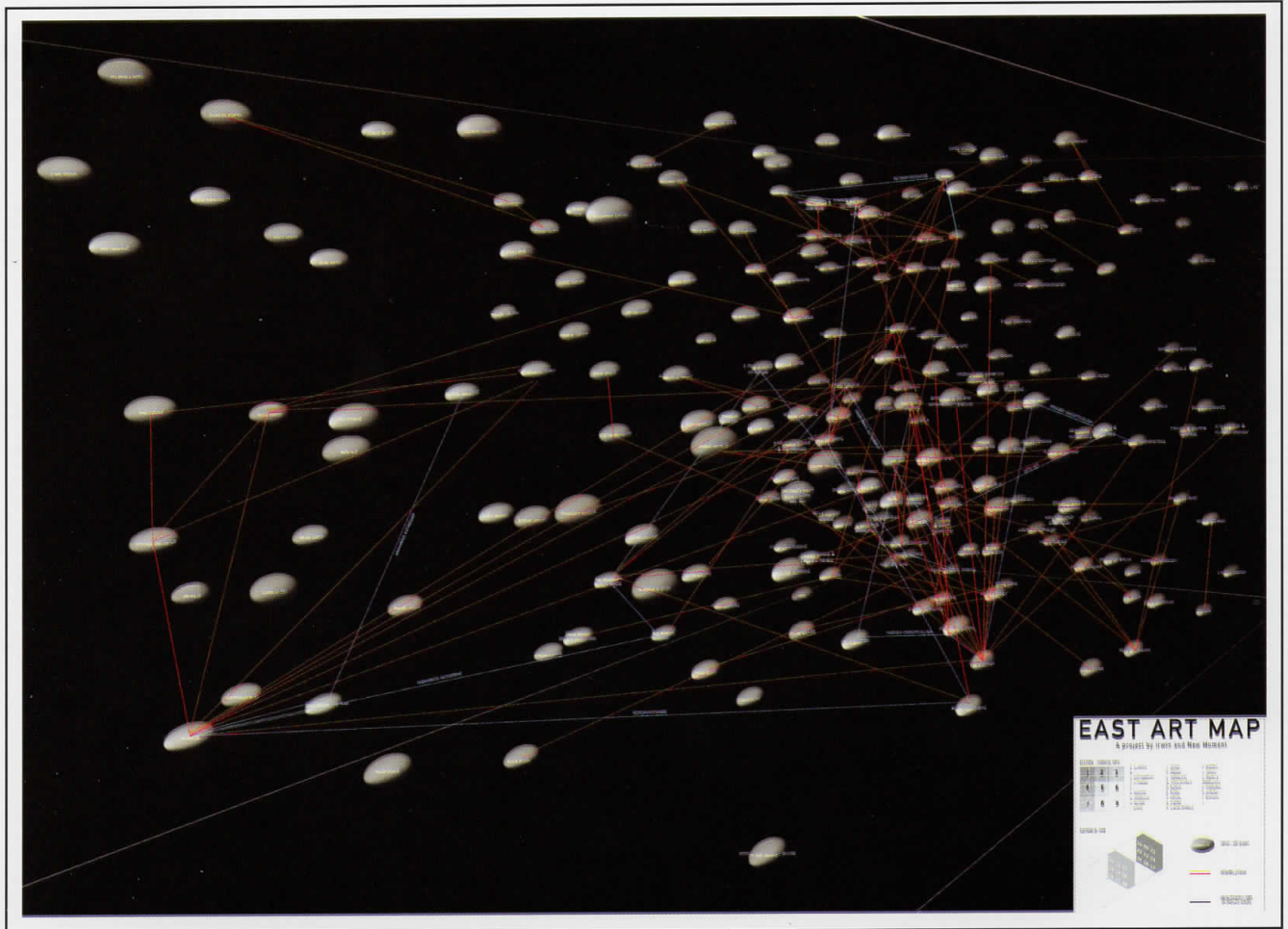

photo: Bojan Radovic

Exhibition installation

photo: Robert Jankuloski

East Art Map, 2002

Exhibition installation

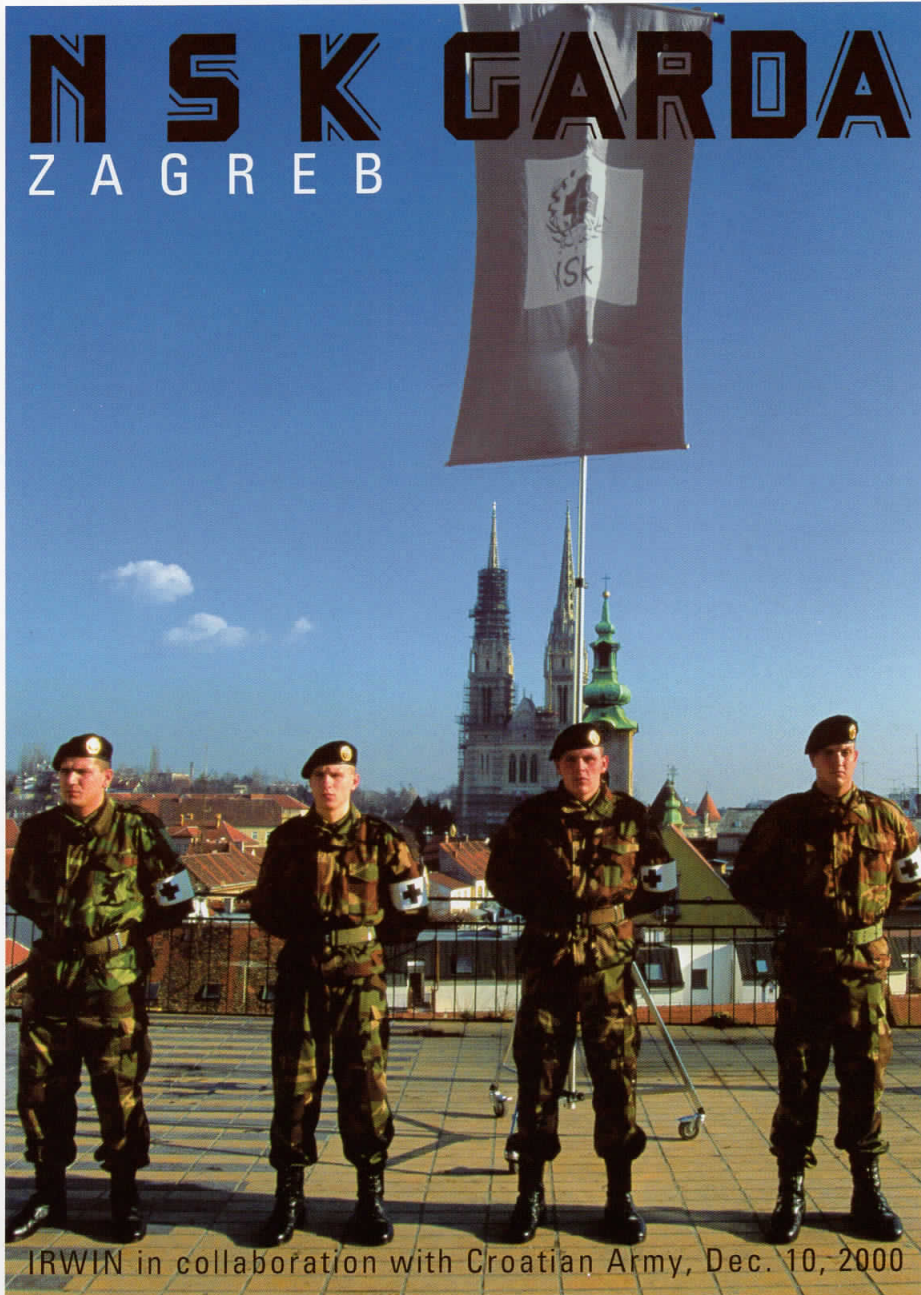
photo: Robert Jankuloski

NSK Garda Kyoto

NSK GARDA

ZAGREB

IRWIN in collaboration with Croatian Army, Dec. 10, 2000

Irwin

IRWIN, founded in 1983

Dušan Mandič (Ljubljana 1954)

Miran Mohar (Novo Mesto 1958)

Andrej Savski (Ljubljana 1961)

Roman Uranjek (Trbovlje 1961)

Borut Vogeljik (Kranj 1959)

Irwin is also a cofounder of NSK in 1984

Selected Solo Exhibitions:

2007 – "History Re-constructed", Culturgest, Lisbon; "Irwin", Mala stanica, Skopje,

2006 – "Like to Like", Art Centre Lazareti, Dubrovnik; "Solo exhibition", Gallery Akbank sanat, Istanbul;

2005 – "Like to Like", RMIT Gallery, Melbourne;

2004 – "Like to Like", Cornerhouse, Manchester; "Retroprincip", Museum of Modern Art, Belgrade; "Hysteria and its Two Retro Friends", Galerija

ŠKUC, Ljubljana; "Like to Like", Artspace, Sydney and Experimental Art Foundation, Adelaide; "East Art Map", Project Art Centre, Dublin

2003 – "Retroprincip", Kunstlerhaus Bethanien, Berlin; Galerie Inge Baecker, Koeln;

2002 – "Rekapitulacija", Museum Ostdeutsche Galerie, Regensburg;

2001 – "New Works", Galerie Grita Insam, Vienna; "Self-portraits and Projects, Retroavantgarde", Galeria Bonomo, Bari; "Retroavantgarde", Obala Art Centar, Sarajevo;

2000 – "Irwin Live", Museum of Modern Art, Ljubljana; "Retroavantgarde, Interiors of the Planit", Galerie Rabouan Mousson, Paris; "Privatization of Time", Museum of Contemporary Art, Zagreb;

1998 – "Three Projects," ICA Ujazdowski Castle, Warsaw;

1997 – "Interior of the Planit", Tramway, Glasgow; "Transnacionala Umag", Galerija Dante, Umag

Selected Group Exhibitions:

2007 – "Ikone der Moderne. Das Schwarze Quadrat. Hommage à Malewitsch", Hamburger Kunsthalle, Hamburg;

2006 – "How Can It Hurt You If It Looks So Good", Azad Gallery, Teheran; "Erste Bank Collection", Museum Moderner Kunst Stiftung Ludwig,

Vienna; "Eye on Europe: Prints, Books & Multiples, 1960 to Now", Museum of Modern Art, New York;

2005 – "Istanbul Biennial", Istanbul; "Collective Creativity", Fridricianum, Kassel; "7th Sharjah biennial", Sharjah; "Double Checked", Camera Austria, Graz;

2004 – "EV+A" Biennial, Limerick; "The Post-Communist Condition", Kunst-Werke, Berlin; "...And Others" Kyrgyz National Museum of Fine Art / Kurama Art Gallery, Bishkek; "The Beauty of Failure / The Failure of Beauty", Joan Miró Foundation, Barcelona; "Berlin-Moscow/Moscow-Berlin",

Historical Museum, Moscow; "Radical Positioning", Pavel's House, Laafeld; Cetinje Biennial V, Cetinje

2003 – "Personal Systems" Venice Biennial, Venice, Kyoto Biennial, Kyoto, "Berlin-Moscow/Moscow-Berlin", Gropius Bau, Berlin; Graphic Biennial, Ljubljana; "Blood and Honey", Sammlung Essl, Vienna; "In den Schluchten des Balkan", Kunsthalle Fridericianum, Kassel;

2002 – "Museutopia", Karl Ernst Osthaus Museum, Hagen; "(Un)Painted", Essel Museum, Vienna; "In Search of Balkania", Neue Galerie Graz;

2001 – "Le tribu del'Arte", Galleria Comunale di Arte Moderna e Contemporanea, Roma; "El mundo nuevo", Bial de Valencia, Valencia; Trevi, "Artisti Asuonati" Flash Art Museum, Trevi; "Jahresgaben" Koelnischer Kunstverein, Koeln; "Diesseits und Jenseits des Traums", Sigmund Freud

Museum, Vienna; "The Real, the Desperate, the Absent", Forum Stadpark, Graz; "U3 Vulgata" Museum of Modern Art, Ljubljana; "Vulgata", Traffo, Budapest;

2000 – "Das Fünfte Element/Geld oder Kunst", Kunsthalle Düsseldorf, Düsseldorf; "L'Autre Moitié de l'Europe", Galerie Nationale du Jeu de Paume, Paris; "Cooperativ-Kunstdialoge Ost-West", Stadthaus Ulm, Ulm;

1999 – "After the Wall", Moderna Museet, Stockholm (travelled to Ludwig Museum, Budapest; Hamburger Bahnhof, Berlin); "Aspects and Positions", Museum fur Moderner Kunst, Vienna (travelled to Ludwig Museum, Budapest; Fundacio Miro, Barcelona; Hansard Gallery/City Gallery,

Southampton); "Persuasion" Lombard Fried Gallery, New York;

1997 – Istanbul Biennial, Turkey; "Schauplatz Museumsquartier - Zur Transformation eines Ortes", MuseumsQuartier, Vienna;

Exhibited pieces:

- Icons (Was ist Kunst Makedonija), 2007

12 icons from a National institution *Zavod i Muzej – Prilep*, Macedonia
Icon selector: Gorancho Gjorgjievski
photo : Bojan Radovic

1. St Nicolas, St Athanasius, St Procopius and St George, XVII Century
Egg tempera on gypsum rendering, Unknown author
30x17,6x1 cm.

2. St George and St Demetrius, XVII Century
Egg tempera on gypsum rendering, Unknown author
22,6x17,5x2 cm.

3. Major Feast Days, XVII Century
Egg tempera on gypsum rendering, Unknown author
49,7x31,1x2 cm.

4. The Towel of Christ, XIX Century
Egg tempera on gypsum rendering, Unknown author
54,7x42x3,6 cm.

5. The Christ-bearer (St Christopher), XIX Century
Egg tempera on gypsum rendering, Unknown author
43x32x3,2 cm.

6. Theotokos with the Christ, 1775
Egg tempera on gypsum rendering, Unknown author
85,5x48x3,2 cm.

7. St George with Scenes of His Life, XVII Century
Egg tempera on gypsum rendering, Unknown author
67,2x47,3x3 cm

8. The Birth of Theotokos, XVII Century
Egg tempera on gypsum rendering, Unknown author
31,3x22,4x2 cm.

9. Entry of the Theotokos in the Temple, 1776
Egg tempera on gypsum rendering, Unknown author,
36x25,8x3 cm.

10. Jesus Christ, 1775
Egg tempera on gypsum rendering, Unknown author
85x53,2x4,3 cm.

11. St Annunciation, XVII Century
Egg tempera on gypsum rendering, Unknown author
32,5x19,5x2 cm.

12. The Resurrection of Lasarus, XVII Century
Egg tempera on gypsum rendering, Unknown author
31,8x21,3x2,5 cm.

- Procession, 2006
photo: Igor Andjelic

- East Art Map, 2002

- East Art Map - A (Re)Construction of the History of Contemporary Art in Eastern Europe
CD-ROM, Instalation, 2002

- Corpse of Art, 2003
mixed media
Reconstruction of the Kasimir Malevich in coffin made according Suetin's plan as he was exhibited in the House of Artists Union in Leningrad in 1935
photo: Jesko Hirschfeld
courtesy: Galerija Gregor Podnar

- NSK Garda

IRWIN
In collaboration with Albanian Army
NSK Garda Tirana
National Gallery, 21. 12. 1998

IRWIN
In collaboration with Croatian Army
NSK Garda Zagreb
Museum of Contemporary Art, 10. 12. 2000
Photo: Igor Andjelic

IRWIN
In collaboration with Czech Army
NSK Garda Prague
MXM Gallery , 15. 9. 2000
Photo: Igor Andjelic

IRWIN
In collaboration with Austrian Army
NSK Garda Graz
Forum Stadtpark, 6. 10. 2001
Photo: Wolfgang Croce

IRWIN
In collaboration with Italian Army
NSK Garda Rome
Gallery of Modern and Contemporary Art, 24. 04. 2001
Photo: Igor Andjelic

IRWIN
in collaboration with Kosovo Army
Exit, 8. 11. 2002
Photo: Igor Andjelic

IRWIN
in collaboration with Montenegrin Army
NSK Garda Cetinje,
Cetinje Biennial, 22. 6. 2002

IRWIN
in collaboration with Japanese Salary-Men
NSK Garda Kyoto
Kyoto Biennial, 4. 10. 2003

IRWIN
NSK Garda Biskek
in collaboration with Kyrgyz Army
Kurama Art Gallery, 25. 4. 2004
Photo: Erkin Boljurov

IRWIN
in collaboration with Bosnian Army
NSK Garda Sarajevo,
Festival Sarajevo Winter, 8. 2. 2006
Photo: Igor Andjelic

IRWIN
in collaboration with Georgian Army
NSK Garda Sarajevo,
8. 2. 2007
Photo: Bojan Radovic

Publisher:
National Gallery of Macedonia
Zeleznicka 18, 1000 Skopje, R.Macedonia
www.ngm.com.mk
e-mail: contact@ngm.com.mk

Art Republika

For the publisher (National Gallery of Macedonia): Maja Krstevska
For the publisher (Art Republika): Makedonka Dimitrieva

Curator: Gorancho Gjorgjievski
Text: Bishop Metodij Zlatanov
English translation: Margareta Kushevska
Exhibition organized by: INNER CIRCLE
Exhibition photos: Robert Jankuloski
Installation team: Nenad Angelkovski i Vlado Dimoski
Design: Ars Lamina
Printed by: Vizio
Circulation: 500

Thanks to: Jane Bozinovski, Aneta Serafimova, Slavica Aleksoska, Rubincho Belcheski, Aleksandar Mitkoski, Gjoko and Silve (Art Cafe), Ph. dr. Vladimir Velichkovski, Zlatko Teodosievski, Nikica Korubin, Andrijana Dragojevich, Vladimir Milchin, Swiss Cultural Programme Macedonia, Fondation Open Society Institute Macedonia, The Ministry of Culture of the Republic of Slovenia, City of Skopje, Tanja Balach, Radio Ravel, Kanal 103, magazine SUM, ILI-ILI (Igor and Neno), Branka Gjorgova, Borjana Gjorgjievaska, Vlado Dimoski and Nenad Angelkovski

The exhibition is financed by:

swiss cultural programm
in the western balkans

Sponsors:

Art Cafe Mala stanica, ILI-ILI, CAC, CIVIL, Radio Ravel, Kanal 103, NLB Tutunska banka

